

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15804/2023
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Карољ Ковач, адвокат из ..., против туженог Su Prospect DOO Subotica из Суботице, чији је пуномоћник Дејан Чабаркапа, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 421/23 од 09.03.2023. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 421/23 од 09.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 421/23 од 09.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 287/2022 од 02.12.2022. године, обавезан је тужени да тужиљи на име штете због умањења тржишне вредности зграде, објекта изграђеног на парцели бр. .. КО ... исплати износ од 36.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције увећане за 8% рачунајући од дана пресуђења 02.12.2022. године и да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 1.510.580,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став 1, 2 и 3 изреке). У преосталом делу је тужбени захтев у погледу тражене камате одбијен (став 4 изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 421/23 од 09.03.2023. године, одбијена је жалба туженог и наведена првостепена пресуда је потврђена у усвајајућем делу и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и предложио да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној да би се размотрила правна питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом предлаже. Разлози који опредељују оцену о основаности постављеног тужбеног захтева, који за предмет има накнаду у висини умањење тржишне вредности непокретности, дати су у образложењу побијане пресуде. Досуђеном накнадом због умањења тржишне вредности зграде надомешћује се губитак на страни оштећеног власника објекта, према реалном стању на тржишту непокретности и услова дозвољеног прометовања. Захтев за исплату динарске противвредности одређеног износа евра јеста захтев за исплату у домаћем новцу, и то оног износа новчаних јединица у домаћој валути којом се оштећеном лицу надомешћује штета која је наступила, за коју одговорност сноси тужени. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима о постојању праксе правноснажног одбијања тужбених захтева за накнаду штете због умањења тржишне вредности непокретности зато што тужбени захтев није исказан бројем новчаних јединица у домаћој валути, већ је опредељен на динарску противвредност одговарајућег износа евра. Судску праксу чине само правноснажне пресуде по истоветним правним питањима која се јављају у примени права у истој или сличној чињеничној ситуацији. Позивање ревидента на изводе из појединих одлука инстанционих судова, не значе да су донете у чињенично истој или битно сличној ситуацији као у овој парници, која за предмет има накнаду штете због умањења вредности непокретности. Стога, Врховни суд налази да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе. У образложењима пресуда нижестепених судова донетих у овој правној ствари изнети су правни разлози на којима су засновани у одговарајућој примени материјалног права, тако да не постоји ни потреба за новим тумачењем права.

Стога, пошто у овом случају нема ни правних питања која су од општег интереса или су у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 16.06.2017. године. Тужбени захтев гласи на исплату динарске противвредности 36.000 евра.

Имајући у виду да вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић